

Απόφαση 664 / 2018 (Α2, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 664/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Σακκά, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Αβροκόμη Θούα, Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου και Κυριάκο Οικονόμου - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 29 Ιανουαρίου 2018, με την παρουσία και της γραμματέως, Θεοδώρας Παπαδημητρίου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Μ. Ζ., κατοίκου ..., ατομικά και για λογαριασμό του ανήλικου τέκνου της Α. Φ.. Εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Βασίλειο Χειρδάρη, με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.

Του αναιρεσιβλήτου: Ι. Φ. του Ε., κατοίκου ..., ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Σπυρίδωνα Φυτράκη.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με τις από 10-6-2013 και 19-9-2013 αγωγές του ήδη αναιρεσιβλήτου και της ήδη αναιρεσείουσας, αντίστοιχα, που κατατέθηκαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάσθηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 126/2015 του ίδιου Δικαστηρίου και 1817/2017 του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 26-6-2017 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσιβλήτου ζήτησε την απόρριψη της αίτησης και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή, κατά το άρθρο 1515 παρ. 1 και 2 του ΑΚ, η γονική μέριμνα του ανήλικου τέκνου που γεννήθηκε και παραμένει χωρίς γάμο των γονέων του ανήκει στη μητέρα του. Σε περίπτωση αναγνώρισής του, αποκτά γονική μέριμνα και ο πατέρας, που όμως την ασκεί αν έπαυε η γονική μέριμνα της μητέρας ή αν αυτή αδυνατεί να την ασκήσει για νομικούς ή πραγματικούς λόγους. Με αίτηση του πατέρα το δικαστήριο μπορεί και σε κάθε άλλη περίπτωση και ιδίως αν συμφωνεί η μητέρα, να αναθέσει και σ' αυτόν την άσκηση της γονικής μέριμνας ή μέρους αυτής, εφ' όσον αυτό επιβάλλεται από το συμφέρον του τέκνου. Εξ άλλου, κατά το άρθρο 47 εδ. α' του ν. 2447/1996, στις αναφερόμενες στο άρθρο αυτό περιπτώσεις, μεταξύ των οποίων και το άρθρο 1515 του ΑΚ, δεν επιτρέπεται το ένδικο μέσο της εφέσεως. Η τελευταία αυτή διάταξη, που καθιστά ανέκκλητη την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η οποία αφορά τη γονική μέριμνα του ανήλικου τέκνου, που γεννήθηκε και παραμένει χωρίς γάμο των γονέων του, δεν αντίκειται στο άρθρο 20 ή σε άλλη διάταξη του Συντάγματος, ούτε στο άρθρο 6 της Συμβάσεως της Ρώμης για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες (Ν.Δ. 53/1974), διότι οι διατάξεις αυτές διασφαλίζουν τη δυνατότητα προσφυγής σε δικαστήριο όχι όμως και το δικαίωμα σε ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως που θα εκδοθεί, η δε ειδική διαδικασία του άρθρου 681 Β' σε συνδυασμό με το άρθρο 681 Γ' του

ΚΠολΔ (ήδη μετά τις τροποποιήσεις, κατά την ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών του άρθρου 592 επ. σε συνδυασμό με άρθρο 591 του ΚΠολΔ) κατά την οποία εκδίδεται η σχετική αγωγή του άρθρου 1515 του ΑΚ, διασφαλίζει πλήρως τα δικαιώματα αποδείξεως των ισχυρισμών των διαδίκων και συνεπώς πληροί τους όρους διεξαγωγής δίκαιης δίκης (ΑΠ1111/2002). Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 14 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, ιδρύεται λόγος αναιρέσεως αν το δικαστήριο παρά το νόμο, κήρυξε ή δεν κήρυξε ακυρότητα, έκπτωση από δικαίωμα ή απαράδεκτο. Ο αναιρετικός αυτός λόγος αναφέρεται σε ακυρότητες, δικαιώματα και απαράδεκτα από το δικονομικό μόνο δίκαιο, μεταξύ των οποίων και το απαράδεκτο ασκήσεως ενδίκων μέσων, ενώ οι ακυρότητες από το ουσιαστικό δίκαιο ελέγχονται μέσω του λόγου του άρθρου 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ (ΟΛΑΠ 2/2001, ΑΠ 1290/2017, 786/2014). Επίσης, συμφώνως προς την παρ. 4 του άρθρου 562 ΚΠολΔ - όπως αντικατεστάθη από το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του Ν 4335/2015 - ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως λόγο αναιρέσεως από εκείνους που αναφέρονται στους αριθ. 1,4, 14, 16,17 και 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ.

Εν προκειμένω, από την παραδεκτή επισκόπηση των διαδικαστικών εγγράφων της δίκης, προκύπτουν τα ακόλουθα: Με την από 10-6-2013 αγωγή του ο νυν αναιρεσίβλητος ζήτησε να ανατεθεί σε αυτόν η αποκλειστική άσκηση της γονικής μέριμνας, άλλως της επιμέλειας του ανηλικού τέκνου του, Α. Φ., που έχει αποκτήσει με την εναγομένη, νυν αναιρεσείουσα, από τις εκτός γάμου σχέσεις τους και το οποίο έχει αναγνωρίσει εκουσίως, ενώ με την από 19-9-2013 αντίθετη αγωγή η αναιρεσείουσα ζήτησε να της ανατεθεί η αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας του ως άνω ανηλικού τέκνου της. Επί των αγωγών τούτων εξεδόθη η υπ' αριθ. 126/2015 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή της αναιρεσείουσας ως αβάσιμη κατ' ουσίαν, έγινε δεκτή η αγωγή του αναιρεσιβλήτου ως ουσιαστικά βάσιμη και ανετέθη σε αυτόν η αποκλειστική άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του ανωτέρω ανηλικού τέκνου. Επί της από 12-3-2015 ασκηθείσας εφέσεως εκ μέρους της ηττηθείσας αναιρεσείουσας εξεδόθη η προσβαλλομένη υπ' αριθ. 1817/2017 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, η οποία εδέχθη τυπικά και απέρριψε κατ' ουσίαν την έφεση. Κρίνοντας όμως έτσι το Εφετείο, παρά τον νόμο δεν εκήρυξε το απαράδεκτο της ασκηθείσας εφέσεως, καθ' όσον η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ήταν ανέκκλητη, συμφώνως και προς τα εκτεθέντα στην μείζονα πρόταση, εντεύθεν υπέπεσε στην από τον αριθμό 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ πλημμέλεια, κατά τον βάσιμο περί τούτου λόγο αναιρέσεως, εξεταζόμενο αυτεπαγγέλτως υπό του δικαστηρίου, εφ' όσον με το αναιρετήριο διώκεται η ανáιρεση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατ' ακολουθίαν, πρέπει, δεκτού γενομένου ως και ουσιαστικά βασίμου του ως άνω από το άρθρ. 559 αρ. 14 ΚΠολΔ λόγου, να αναιρεθεί κατ' αποτέλεσμα η προσβαλλομένη απόφαση.

Επειδή, περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 580 παρ. 3 ΚΠολΔ προκύπτει ότι αν ο Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για οποιονδήποτε άλλο λόγο, εκτός από εκείνους που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, μπορεί να κρατήσει την υπόθεση και να ασχοληθεί με την εκδίκασή της, ιδίως, αν κατά την κρίση του δεν χρειάζεται άλλη διευκρίνιση.

Εν προκειμένω, εφ' όσον κρίθηκε ότι η ασκηθείσα έφεση είναι απαράδεκτη, λόγω του ανεκκλήτου της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, δεν υπάρχει στάδιο περαιτέρω εκδικάσεως της υποθέσεως, ως προς το αναιρούμενο ως άνω μέρος.

Συνεπώς, πρέπει να κρατηθεί η υπόθεση και να απορριφθεί η ανωτέρω έφεση ως απαράδεκτη. Επίσης, πρέπει να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων, διότι η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόσθηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρ. 179,

183 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στην αναιρεσείουσα (άρθρ. 495 παρ. 3 εδ. ε' ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΝΑΙΡΕΙ την υπ' αριθ. 1817/2017 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

ΚΡΑΤΕΙ και δικάζει την υπόθεση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 12-3-2015 έφεση της αναιρεσείουσας Μ. Ζ..

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στην αναιρεσείουσα των παραβόλων που κατέθεσε για την άσκηση της αναιρέσεως. Και ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 13 Μαρτίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 29 Μαρτίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ